ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറും പതിനൊന്നും ാം ഭാഗം

വെളിപ്പാടിന്റെ ആദ്യത്തെ കഷ്ടത്തിൽ അബൂബക്കറിന്റെ പ്രവചനാത്മക പ്രാധാന്യം അനാവരണം ചെയ്യുക

Jeff Pippenger
2024-03-02

ആദ്യ വേദനയുടെ പ്രവാചകചരിത്രത്തിൽ, മുഹമ്മദിനെ അനുഗമിച്ച നേതാവ് മുഹമ്മദിന്റെ മരുമകനായ അബൂ ബക്ര് അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്ൻ അബീ ഖുഹാഫ ആയിരുന്നു. നാം അവനെ അബൂബകർ എന്നു വിളിക്കും. അവനും മുഹമ്മദും ആദ്യ നാല് വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. മുഹമ്മദിന് ശേഷം ആദ്യ ഇസ്ലാമിക ഭരണാധികാരി അബൂബകർ ആയിരുന്നു; വെളിപ്പാട് ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിലെ നാലാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കല്പന അവൻ തന്റെ സൈനികർക്കു നൽകിയതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആ കല്പന, മൂന്നാം വേദനയുടെ വരവോടെ ആരംഭിച്ച മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുതന്നെ ഏഴാം കാഹളവും ആയിരുന്നു, അതുതന്നെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവും ആയിരുന്നു.

> അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം മുഴക്കിയപ്പോൾ, ഞാൻ ആകാശത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വീണ ഒരു നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടു; അതിന്നു അഗാധകുഴിയുടെ താക്കോൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അവൻ അഗാധകുഴി തുറന്നു; അപ്പോൾ വലിയൊരു ചൂളയുടെ പുകയെപ്പോലെ കുഴിയിൽനിന്നു പുക ഉയർന്നു; കുഴിയുടെ പുകയാൽ സൂര്യനും വായുവും ഇരുണ്ടുപോയി. ആ പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളികൾ ഭൂമിയിന്മേൽ പുറപ്പെട്ടു വന്നു; ഭൂമിയിലെ തേൾകൾക്കുള്ളതുപോലെ അവയ്ക്കും അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനെയോ ഏതെങ്കിലും പച്ചയായ സസ്യത്തെയോ ഏതെങ്കിലും വൃക്ഷത്തെയോ അവ ഹാനി ചെയ്യരുതു; ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര തങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരെയത്രേ ഹാനി ചെയ്യേണ്ടതെന്നു അവയോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാടു 9:1–4.

ആകാശത്ത ിൽനിന്ന ് വീണ “നക്ഷ ്രതം” ്രകിസ ്തുവർഷം 606-ൽ തന്റെ
ശു്രശൂഷ ആരംഭിച്ച മുഹമ്മ ദായിരുന്ന ു. “അഗാധകുഴി”
“തുറക്ക ുന്ന തിനായി” മുഹമ്മ ദ് ഒരു “താക്കേ ാൽ” ലഭിച്ച ു; അതുവഴി “പുക”
“സൂര്യ നെയും വായുവിനെയും” ഇരുണ്ട താക്ക ുകയും, “തേൾകളുടെ”
ശക്ത ിപോലുള്ള “ശക്ത ി” ലഭിച്ച “വെട്ട ുക്ക ിളികളെ” പുറപ്പെ ടുവിക്ക
ചെയ ്തു. ആ താക്കേ ാൽ റോമാക്ക ാരുടെ സൈനികബലത്ത ിൽ ദൗർബല്യ ം
സൃഷ്ട ിച്ച ഒരു സൈനികയുദ്ധ മായിരുന്ന ു; അങ്ങ നെ ഇസ് ലാമിക
യുദ്ധ ശക്ത ിയുടെ ഉയർച്ച യ്ക്ക ് വഴി തെളിഞ്ഞ ു. അഗാധകുഴി
ഇസ് ലാമിന്റെ ജന്മ സ്ഥ ലമായ അറേബ്യ യുടെ ്രപതീകമാണ്; പുക

ഭൂമിയിലുടനീളം പരക്ക ുകയും വടക്ക ൻ ആ്രഫിക്ക , തെക്ക ൻ യൂറോപ്പ ്, അറേബ്യ എന്ന ിവിടങ്ങ ളിലൂടെ കൂട്ട മായി പടരുന്ന വെട്ട ുക്ക ിളിക്ക ൂട്ട നിറഞ്ഞ ടക്ക ുന്ന അതേ ഭൂമിശാസ്്രത്രപദേശത്തെ കീഴടക്ക ുകയും ചെയ്യേ ണ്ട ിയിരുന്ന ഇസ് ലാം എന്ന വ്യ ാജമതത്തെ ്രപതിനിധീകരിച്ച ു. വെട്ട ുക്ക ിളികൾ ഇസ് ലാമിന്റെ ്രപതീകമാണ്; “ശക്ത ി” ്രപവചനാത്മ കമായി സൈനികശക്ത ിയെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. അവയുടെ ശക്ത ി, അ്രപതീക്ഷ ിതമായി കുത്ത ുന്ന തേൾകളുടെ ശക്ത ിപോലെ ആയിരിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു. ഉറിയാ സ ്മിത്ത ് ്രപസ്താവിക്ക ുന്ന ു:

“ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്കു വീണു;
അഗാധകുണ്ടിന്റെ താക്കോൽ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു.

പേർഷ്യൻ രാജാവ് തന്റെ കലയും ശക്തിയും സൃഷ്ടിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മക്കയിലെ ഒരു അജ്ഞാത പൗരനിൽ നിന്ന് ഒരു ലേഖനം അവന്നു ലഭിച്ചു; അതിൽ മുഹമ്മദിനെ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായി അംഗീകരിക്കണമെന്നു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അവൻ ആ ക്ഷണം നിരസിക്കുകയും ലേഖനം കീറിക്കളകയും ചെയ്തു. “ഇതുപോലെ തന്നേ,” അറേബ്യൻ പ്രവാചകൻ ഉച്ചരിച്ചുപറഞ്ഞു, “ദൈവം രാജ്യം കീറിക്കളയും, കൂടാതെ ഖുസ്റോവിന്റെ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയും.” കിഴക്കൻ ഈ രണ്ട് സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ അതിർത്തിവരമ്പിൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന മുഹമ്മദ്, അവ പരസ്പരം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരോഗതി അന്തർസന്തോഷത്തോടെ നിരീക്ഷിച്ചു; പേർഷ്യൻ വിജയങ്ങളുടെ നടുവിലും, അനേകം വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പ് വിജയം വീണ്ടും റോമാക്കാരുടെ പതാകകളിലേക്കു മടങ്ങിവരും എന്നു അവൻ പ്രവചിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു. “ഈ പ്രവചനം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതായാണ് പറയപ്പെടുന്ന സമയത്ത്, അതിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ നിന്ന് ഇതിലും ദൂരെയുള്ള മറ്റൊരു പ്രവചനം ഉണ്ടായിരിക്കാനാവില്ല; കാരണം ഹെറാക്ലിയസിന്റെ ആദ്യ പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടുക്കിവരുന്ന വിഘടനത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു.”...

“ഏഷ്യ യിലും ആ്രഫിക്ക യിലും ഉണ്ട ായിരുന്ന റോമൻ അധീന്രപദേശങ്ങ ളെ ഖോ്രേസാവസ് കീഴടക്ക ി. അന്ന ത്തെ കാലഘട്ട ത്ത ിൽ ‘റോമൻ സാ്രമാജ്യ ം’ ‘കോൺസ്റ്റ ാൻറിനോപ്പ ിളിന്റെ മതിലുകൾക്ക ുള്ള ിലേക്ക ും, അതോടൊപ്പ ം ്രഗീസ്, ഇറ്റ ലി, ആ്രഫിക്ക എന്ന ിവയുടെ ശേഷിപ്പ ുകളിലേക്ക ും, ഏഷ്യ ൻ തീരദേശത്ത ിലെ ടയർ മുതൽ ്രടെബിസോണ്ട ് വരെ ഉള്ള ചില സമു്രദതീര നഗരങ്ങ ളിലേക്ക ും ചുരുങ്ങ ിപ്പേ ായിരുന്ന ു.’ ആറു വർഷത്തെ അനുഭവം ഒടുവിൽ പേർഷ്യ ൻ രാജാവിനെ കോൺസ്റ്റ ാൻറിനോപ്പ ിൾ കീഴടക്ക ാനുള്ള ്രശമം ഉപേക്ഷ ിപ്പ ിക്ക ുകയും, റോമൻ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ മോചന്രദവ്യ മായി വാർഷികമായി നൽകേണ്ട കപ്പ മായി ഇതെല്ല ാം നിർദിഷ്ട മാക്ക ുകയും ചെയ ്തു,—ആയിരം താലന്ത ് സ്വ ർണം, ആയിരം താലന്ത ് വെള്ള ി, ആയിരം പട്ട ുടുപ്പ ുകൾ, ആയിരം കുതിരകൾ, ആയിരം കന്യ കമാർ. ഹെരാക്ല ിയസ് ഈ അപമാനകരമായ വ്യ വസ്ഥ കൾ അംഗീകരിച്ച ു. എന്ന ാൽ, കിഴക്ക ിന്റെ ദാരി്രദ്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ് ആ നിധികൾ

സമാഹരിക്ക ാൻ അവന്ന ു ലഭിച്ച കാലാവധിയും അവസരവും ധീരവും നിർഭാഗ്യ സാഹസികവുമായ ഒരു ആ്ര കമണത്ത ിനുള്ള ഒരുക്ക ത്ത ിൽ ഉത്സ ാഹപൂർവ്വ ം വിനിയോഗിക്ക പ്പെ ട്ട ു."

"പേർഷ്യയുടെ രാജാവ് അജ്ഞാതനായ സാരസീനനെ നിരസിച്ചു, മക്കയിലെ കപടപ്രവാചകന്റെ സന്ദേശത്തെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനമെന്നതുമാത്രം മുഹമ്മദീയതയേക്കാ, ഒരു വഞ്ചനയുടെ സായുധ പ്രചാരകരായ സാരസീനരുടെ പുരോഗതിക്കോ, ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തേനെയില്ല; പേർഷ്യരുടെ രാജാവും ആവാർമാരുടെ ഖാഗാനും (അട്ടിലായുടെ അവകാശി) തമ്മിൽ സീസർമാരുടെ രാജ്യങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പങ്കിട്ടിരുന്നാലും അതുകൊണ്ടു അത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഖോസ്റോവീസ് തന്നെയും വീണുപോയി. പേർഷ്യൻ, റോമൻ രാജഭരണങ്ങൾ പരസ്പരം ഒരുമിച്ചൊന്നിന്റെ ശക്തി മറ്റൊന്ന് ക്ഷയിപ്പിച്ചു. വ്യാജപ്രവാചകന്റെ കൈകളിൽ ഒരു വാൾ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നേ, അവന്റെ ഗതി തടയുകയും അവന്റെ ശക്തിയെ തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്തേനെയിരുന്നവരുടെ കൈകളിൽനിന്ന് അത് അടിച്ചുകളയപ്പെട്ടു."

"'സ്കിപിയോയും ഹന്നിബാളും ഉണ്ടായിരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് ശേഷം, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനായി ഹെറാക്ലിയസ് കൈവരിച്ചതിനേക്കാൾ ധീരമായ ഒരു സംരംഭവും ശ്രമിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവൻ കരിങ്കടലിലൂടെയും അർമേനിയയുടെ പർവതങ്ങളിലൂടെയും അപകടഭരിതമായ തന്റെ വഴി പിന്തുടർന്നു, പെർഷ്യയുടെ ഹൃദയഭാഗത്തേക്കു കടന്നുചെന്നു, മഹാരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവരുടെ രക്തസ്രാവമുണ്ടായിരുന്ന ദേശത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിനായി മടക്കിവിളിച്ചു.'"

"പ്രഭാതം മുതൽ പതിനൊന്നാം മണിക്കൂർവരെ അതിവിശമമായി നടന്ന നിനവേയുടെ യുദ്ധത്തിൽ, പൊട്ടിക്കീറപ്പെട്ടതോ കീറിപ്പോയതോ ആയിരിക്കാവുന്നവയെ ഒഴിച്ചുകൂടി, ഇരുപത്തിയെട്ട് ധ്വജങ്ങൾ പേർഷ്യരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്തു; അവരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും വെട്ടിക്കൊന്നുകളയപ്പെട്ടു, ജയിച്ചവർ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ നഷ്ടം മറച്ചുവെച്ച് രാത്രിയെ യുദ്ധഭൂമിയിൽ തന്നേ കഴിച്ചു. അശ്ശൂരിന്റെ നഗരങ്ങളും രാജപ്രാസാദങ്ങളും ആദ്യമായി റോമാക്കാർക്കു തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെട്ടു."

താൻ കൈവരിച്ച ജയങ്ങളാൽ റോമൻ ചക്രവർത്തി ശക്തിപ്പെട്ടില്ല; അതേ സമയം, അതേ മാർഗ്ഗങ്ങളാൽ, അതേ പ്രദേശത്തുനിന്നുള്ള വെട്ടുക്കിളികളെപ്പോലെ അറേബ്യയിൽനിന്നുള്ള സറാസീനരുടെ കൂട്ടത്തിന്നായി ഒരു വഴി ഒരുക്കപ്പെട്ടു; അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയാണപഥമൊട്ടാകെ ഇരുണ്ടതും വഞ്ചനാപരവുമായ മുഹമ്മദീയ വിശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, വളരെ വേഗത്തിൽ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തെയും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തെയും ഒരുപോലെ മൂടിക്കെട്ടി.

ഈ സത്യ ത്ത ിന്റെ ഇതിലും കൂടുതൽ സമ്പ ൂർണ്ണ മായ ദൃശ്യ ീകരണം ആഗ്രഹിക്ക ാനാവില്ല ; അതിന് തെളിവായി മുമ്പ ത്തെ ഉദ്ധ രണികൾ എടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന ഗിബ്ബ ന്റെ ആ അധ്യ ായത്ത ിന്റെ സമാപനവാക്ക ുകൾ തന്നെ യാണ് മതിയാകുന്ന ത്. “ഹെറാക്ല ിയസ്സ ിന്റെ പതാകയ്ക്ക ു കീഴിൽ ഒരു വിജയസേന രൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ുവെങ്ക ിലും, പ്രകൃതിവിരുദ്ധ മായ ആ പരിശ്രമം അവരുടെ ശക്ത ിയെ പ്രയോഗിപ്പ ിച്ച തിനേക്ക ാൾ ക്ഷ യിപ്പ ിച്ച ുതീർത്ത തുപോലെയാണ് തോന്ന ുന്ന ത്. ചക്രവർത്ത ി കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിലോ യെരൂശലേമിലോ വിജയാഘോഷം നടത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുമ്പോ ാൾ, സിറിയയുടെ അതിർത്ത ിയിൽ സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ഒരു അപ്രസിദ്ധ പട്ട ണം സാരസെൻമാർ കൊള്ള യടിച്ച ു; അതിനെ രക്ഷ ിപ്പ ാൻ മുന്നേ റിയ ചില സൈനികരെ അവർ വെട്ട ിക്കൊ ാന്ന ു,—അതു സാധാരണവും നിസ്സ ാരവുമായൊരു സംഭവം മാത്രമായേനേ ഇരിക്ക ൂ, മഹത്ത ായ ഒരു വിപ്ല വത്ത ിന്റെ ഉപോദ്ഘാതമായിരുന്ന ില്ലെ ങ്ക ിൽ. ഈ കള്ള ന്മ ാർ മുഹമ്മ ദിന്റെ അപ്പൊ ാസ ്തലന്മ ാരായിരുന്ന ു; അവരുടെ ഉന്മ ത്ത മായ പരാക്രമം മരുഭൂമിയിൽനിന്ന ് പൊട്ട ിപ്പ ുറപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; തന്റെ ഭരണകാലത്ത ിന്റെ അവസാന എട്ട ുവർഷങ്ങ ളിൽ, ഹെറാക്ല ിയസ് പെർഷ്യ ന്മ ാരിൽനിന്ന ് വീണ്ടെ ടുത്ത അതേ പ്രവിശ്യ കൾ അറബികൾക്ക ു നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ി.”

“‘വഞ്ച നയുടെയും ഉന്മ ാദത്ത ിന്റെയും ആത്മ ാവ്, അതിന്റെ വാസസ്ഥ ലം സ്വ ർഗ്ഗ ങ്ങ ളിൽ അല്ല ,’ ഭൂമിയിൽ അഴിച്ച ുവിടപ്പെ ട്ട ു. അതലഗർത്ത ം തുറക്ക ുവാൻ ഒരു താക്കോ ാൽ മാത്രമേ ആവശ്യ മായിരുന്ന ുള്ള ു; ആ താക്കോ ാൽ ഖുസ്രുവിന്റെ പതനമായിരുന്ന ു. മെക്ക യിലെ ഒരു അപ്രസിദ്ധ നായ പൗരന്റെ കത്ത ് അവൻ അവജ്ഞ ാഭാവത്തോ ാടെ കീറിക്ക ളഞ്ഞ ിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ ത ‘മഹത്വ ത്ത ിന്റെ ജ്വ ാലയിൽ’ നിന്ന ് യാതൊരു കണ്ണ ിനും തുളച്ച ുകയറാനാകാത്ത ‘ഇരുളിന്റെ ഗോപുരത്ത ിലേക്ക ്’ അവൻ മുങ്ങ ിയപ്പോ ാൾ, മുഹമ്മ ദിന്റെ നാമത്ത ിന് മുമ്പ ിൽ ഖുസ്രുവിന്റെ നാമ അപ്രതീക്ഷ ിതമായി വിസ ്മൃതിയിലേക്ക ് കടന്ന ുപോകേണ്ട ിവന്ന ു; നക്ഷ ത്രത്ത ിന്റെ അസ ്തമയത്തെ കാത്ത ് ചന്ദ്ര ക്ക ല തന്റെ ഉദയ കാത്ത ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ തോന്ന ി. സമ്പ ൂർണ്ണ പരാജയത്ത ിനും സാമ്രാജ്യ ം നഷ്ട പ്പെ ട്ട തിനും ശേഷം, ഖുസ്രു ക്രി.വ. 628-ൽ കൊലചെയ്യ പ്പെ ട്ട ു; ക്രി.വ. 629-ആം വർഷം ‘അറേബ്യ യുടെ ജയം’ എന്ന ും ‘റോമൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിനെതിരായ മുഹമ്മ ദ് അനുയായികളുടെ ആദ്യ യുദ്ധ ം’ എന്ന ും രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ു. ‘അഞ്ച ാമത്തെ കാഹളം മുഴക്ക ിയപ്പോ ാൾ, സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ് ഭൂമിയിലേക്ക ു വീണ ഒ നക്ഷ ത്രത്തെ ഞാൻ കണ്ട ു; അതലഗർത്ത ത്ത ിന്റെ താക്കോ ാൽ അ കൊടുക്ക പ്പെ ട്ട ു. അവൻ അതലഗർത്ത ം തുറന്ന ു.’ അവൻ ഭൂമിയിലേക്ക ു വീണു. റോമൻ സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ശക്ത ി ക്ഷ യിച്ച ുപോയി, കിഴക്ക ിന്റെ മഹാരാജാവ് തന്റെ ഇരുളിന്റെ ഗോപുരത്ത ിൽ മരിച്ച ുകിടന്ന പ്പോ ാൾ, സിറിയയുടെ അതിർത്ത ികളിലെ ഒരു അപ്രസിദ്ധ പട്ട ണത്ത ിന്റെ കൊള്ള യിടൽ ‘ഒരു മഹാവിപ്ല വത്ത ിന്റെ പ്രാരംഭം’ ആയിരുന്ന ു. ‘ആ കൊള്ള ക്ക ാർ മുഹമ്മ ദിന്റെ

അപ്പെ ാസ ്തലന്മ ാരായിരുന്ന ു; അവരുടെ ഉന്മ ത്ത വീര്യ ം മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന ് പുറപ്പെ ട്ട ുവന്ന ു.'"

"അഗാധഗർത്ഥം.—ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം; അതിന് 'ആഴമുള്ള, അടിയറ്റ, ഗഹനമായ' എന്നു വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കപ്പെടുന്നു; കൂടാതെ അത് ഏതെങ്കിലും പാഴായ, നിർജനമായ, കൃഷിചെയ്യപ്പെടാത്ത സ്ഥലത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനും കഴിയും. അതു ഭൂമിയുടെ ആദിമമായ അസ്ഥിരാവസ്ഥയിലും ശൂന്യതയിലുമുള്ള നിലയ്ക്കു പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. Gen. 1:2. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അതു അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയുടെ അജ്ഞാതമായ പാഴ്പ്രദേശങ്ങളെ യുക്തിയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകാം; അതിന്റെ അതിർത്തികളിൽ നിന്നാണ് വെട്ടുക്കിളിക്കൂട്ടങ്ങളെപ്പോലെ സറാസീനരുടെ കൂട്ടങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുവന്നത്. പേർഷ്യൻ രാജാവായ ഖോസ്രോവിന്റെ പതനവും അഗാധഗർത്ഥത്തിന്റെ തുറക്കലായി യുക്തിയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടാം; കാരണം, അത് മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികൾക്ക് അവരുടെ അപ്രസിദ്ധമായ ദേശത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുവരുവാനും, അഗ്നിയും വാളുംകൊണ്ട് അവരുടെ വഞ്ചക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും വഴിയൊരുക്കി; അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ അന്ധകാരം മുഴുവൻ കിഴക്കൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുമേൽ വ്യാപിപ്പിച്ചുതീരുംവരെ." ഉറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and Revelation, 495–498.

അഞ്ചാമത്തെ കാഹളം ആയ ആദ്യത്തെ അയ്യോ, റോമിനെതിരായ ഇസ്ലാമിന്റെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ റോമും പെർഷ്യയും തമ്മിലുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തെയും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അതിൽ റോം ജയിച്ചു; എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനിടെ തന്റെ സൈനികശക്തി അത്രയും ചെലവഴിച്ചുകളഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ഇസ്ലാമിക ശക്തിയുടെ ഉദയത്തെ തടയുവാൻ അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ആദ്യത്തെ അയ്യോയുടെയും രണ്ടാമത്തെ അയ്യോയുടെയും പ്രവാചകസ്വഭാവസവിശേഷതകൾ, മൂന്നാമത്തെ അയ്യോയുടെ പ്രവാചകസ്വഭാവസവിശേഷതകളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ രണ്ടു അയ്യോകളെയും മൂന്നാമത്തെ അയ്യോയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായി തിരിച്ചറിയുന്നതു പ്രധാനമാണ്; കാരണം ആ ചരിത്രം 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളിൽ മുഹമ്മദിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകചരിത്രത്തിന് ശേഷം, നാലാം വാക്യം മുഹമ്മദിന് ശേഷമുള്ള ആദ്യനായകനായ അബൂബക്കറെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനെയും യാതൊരു പച്ചവസ്തുവിനെയും യാതൊരു വൃക്ഷത്തെയും അവർ ദോഷം ചെയ്യരുതെന്നു അവർക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മാത്രം ദോഷം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു. വെളിപ്പാട് 9:4.

അബൂബക്ക റിന്റെ ആജ്ഞ അന്ന ത്തെ റോമൻ പ്രദേശങ്ങ ളിൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന രണ്ട ് തരത്ത ിലുള്ള ആരാധകരെ തമ്മ ിൽ വ്യ ത്യ ാസപ്പെ ടുത്ത ണമെന്ന ് ഇസ്ല ാമിക യോദ്ധ ാക്ക ൾക്ക ് നിർദേശി വിഭാഗം കത്തോ ാലിക്ക ർ ആയിരുന്ന ു; അവരുടെ ഇടയിൽ തലയുടെ പിൻഭാഗം മുണ്ഡ നം ചെയ ്തിരുന്ന ചില മതസംഘങ്ങ ൾ (ടോൺഷർ) ഉണ്ട ായിരുന്ന ു, കൂടാതെ അവർ ഞായറാഴ ്ചയുടെ ആരാധന ആചരിച്ച ുവരികയും ചെയ ്തു. മറ്റൊ ാരു വിഭാഗം ഏഴാം ദിവസമായ ശബ്ബ ത്ത ് ആചരിച്ച ുവരുന്ന വരായിരുന്ന ു; ശബ്ബ ത്ത ് ദൈവത്ത ിന്റെ മുദ്രയാകുന്ന

“മുഹമ്മദിന്റെ മരണാനന്തരം, എ.ഡി. 632-ൽ അബൂബെക്ർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവകാശിയായി; തന്റെ അധികാരവും ഭരണവും ഉറപ്പോടെ സ്ഥാപിച്ച ഉടൻതന്നെ, അദ്ദേഹം അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഒരു പരിപത്രലേഖനം അയച്ചു; അതിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഭാഗം ഇതാണ്:—”

“‘നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ യുദ്ധങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, പിന്നോട്ടു തിരിയാതെ, പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ ധീരമായി നിലകൊള്ളുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജയം സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും രക്തത്താൽ കലങ്കിതമാകാതിരിക്കട്ടെ. ഒരു ഈന്തപ്പനയും നശിപ്പിക്കരുത്; ധാന്യവയലൊന്നും കത്തിക്കരുത്. ഫലവൃക്ഷങ്ങളൊന്നും വെട്ടിക്കളയരുത്; തിന്നുന്നതിനായി കൊല്ലുന്നതല്ലാതെ മൃഗങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരു ദോഷവും വരുത്തരുത്. നിങ്ങൾ ഒരു നിയമമോ ഉടമ്പടിയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ വാക്കിനൊത്തവരായിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മഠങ്ങളിൽ ഏകാന്തമായി വസിച്ചു ആ രീതിയിൽ ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ തങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചില മതഭക്തരായ വ്യക്തികളെ നിങ്ങൾ കാണും; അവരെ അവരുടെ നിലയിൽ വിട്ടേക്കുവിൻ, അവരെയും കൊലപ്പെടുത്തരുത്, അവരുടെ മഠങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കരുത്. പിന്നെ, സാത്താന്റെ സഭാഗൃഹത്തിൽപ്പെട്ട, ശിരസ്സിന്റെ മുടി മുണ്ഡനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാരെയും നിങ്ങൾ കാണും; അവർ മുഹമ്മദീയരാകുകയോ കപ്പമടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ, അവരുടെ തലയോട്ടികൾ പിളർത്തുവാൻ മടിയില്ലാതെ, അവർക്കൊരു ദയയും കാട്ടരുത്.’”

“ക്രൂരമായ കല ്പനയെത്ര സൂക്ഷ ്മനിഷ ്ഠയോടെ അനുസരിക്ക പ്പെ ട്ട ുവോ, അതുപോലെ തന്നേ കൂടുതൽ മാനുഷികമായ നിർദ്ദേ ശങ്ങ ളും അത്രയേറെ കൃത്യ മായി അനുസരിക്ക പ്പെ ട്ട ു എന്ന ു പ്രവചനത്ത ിലോ ചരിത്രത്ത ിലോ പറഞ്ഞ ിട്ട ില്ല ; എങ്ക ിലും അങ്ങ നെ അവർക്ക ു കല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. കൂടാതെ, സാരസീനരുടെ സകല സൈന്യ ങ്ങ ൾക്ക ും കല ്പനകൾ പുറപ്പെ ടുവിക്കേ ണ്ട ഉത്ത രവാദിത്ത പ്രധാനികൾക്ക ു അബൂബെക്ര് നൽകിയതായി ഗിബ്ബ ൺ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന നിർദ്ദേ ശങ്ങ ൾ ഇത്രമാത്രമാണ്. ആ കല ്പനകൾ പ്രവചനത്തോ ാടു തുല്യ മായി വേർതിരിച്ച റിയുന്ന

സ്വ ഭാവമുള്ള വയാണ്; മർത്ത്യ മനുഷ്യ ന്റെ കല്പനയെക്കാൾ ഉയർന്നൊരു ആജ്ഞയ്ക്കു പരിചിതവും നേരിട്ടുമുള്ള അനുസരണയിൽ ഖലീഫ തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നോണം; യേശുവിന്റെ മതത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മുഹമ്മദീയത പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടുപോകുന്ന അതേ പ്രവൃത്തിയിൽ തന്നേ, അവൻ പറയുമെന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിൽ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വാക്കുകൾ അവൻ ആവർത്തിച്ചു."

"അവരുടെ നെറ്റികളിലെ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര.—7:1–3

അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണങ്ങളിൽ, ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര നാലാം കല്പനയിലെ ശബ്ബത്ത് ആണെന്ന് ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു ഇപ്പോഴുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥാകാലമൊട്ടാകെ സത്യ ശബ്ബത്തിനെ ആചരിച്ചവർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് ചരിത്രവും മൗനമായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ പലരിലും ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്: ഈ സമയത്ത് നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഉണ്ടായിരുന്നതും അതുവഴി മുഹമ്മദീയ പീഡനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതുമായ ആ മനുഷ്യർ ആരായിരുന്നു? ഈ വ്യവസ്ഥാകാലമൊട്ടാകെ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഉണ്ടായിരുന്നവർ, അഥവാ സത്യ ശബ്ബത്തെ ബോധപൂർവ്വം ആചരിച്ചവർ, ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം—ഇതിനുമുമ്പ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ—വായനക്കാരൻ മനസ്സിൽ വെക്കട്ടെ; പിന്നെയും പ്രവചനം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നതു, ഈ നാശകരമായ തുർക്കി ശക്തിയുടെ ആക്രമണങ്ങൾ അവരുടെ നേരെയല്ല, മറിച്ച് മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ നേരെയാണെന്നതും അവർ പരിഗണിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ ഈ വിഷയത്തിൽ നിന്നുള്ള സകല ദുഷ്കരത്വവും നീങ്ങിപ്പോകുന്നു; കാരണം പ്രവചനം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇത്രയേ ഉള്ളൂ പാഠഭാഗത്തിൽ നേരിട്ട് ദൃശ്യമാകുന്നത് ഒരേയൊരു വിഭാഗം ആളുകളാണ്; അതായത്, നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഇല്ലാത്തവർ; നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഉള്ളവരുടെ സംരക്ഷണം അവ്യക്ത സൂചനയാൽ മാത്രമാണ് ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതനുസരിച്ച്, സരാസീനുകൾ തങ്ങളുടെ വെറുപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നവരുടെ മേൽ വരുത്ത ആപത്തുകളിൽ ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് അറിവില്ല. അവർ മറ്റൊരു വിഭാഗം മനുഷ്യരുടെ നേരെയായിരുന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ വിഭാഗം മനുഷ്യരുടെ മേൽ വരുവാനുള്ള നാശം മറ്റു മനുഷ്യരുടെ സംരക്ഷണത്തോടു വിരുദ്ധമായി വെച്ചിട്ടില്ല; ഭൂമിയിലെ ഫലങ്ങളുടെയും പച്ചപ്പിന്റെയും സംരക്ഷണത്തോടു മാത്രമാണ് അതിനെ വിരുദ്ധമായി വെച്ചിരിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട്: പുല്ലിനെയോ മരങ്ങളെയോ ഏതെങ്കിലും പച്ചയായ വസ്തുവിനെയോ ഹാനി ചെയ്യരുത്; ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം മനുഷ്യരെ മാത്രമേ ഹാനി ചെയ്യാവൂ. ഇതിന്റെ നിറവേറ്റലായി, സാധാരണയായി ഇത്തരത്തിലുള്ള സൈന്യങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ മുഖഭാഗത്തെയും ഉൽപ്പന്നങ്ങളെയും രക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന അധിനിവേശസേനയുടെ അതിശയകരമായ ദൃശ്യം

> നാം കാണുന്ന ു; കൂടാതെ, നെറ്റ ികളിൽ ദൈവത്ത ിന്റെ മു്ര ദ ഇല്ല ാത്ത ആ മനുഷ്യ രെ ഹാനി ചെയ്യ ുവാൻ തങ്ങ ൾക്ക ് ലഭിച്ച അനുവാദത്ത ിന് അനുസരിച്ച ്, ശിരോഭാഗം മുണ്ഡ നം ചെയ ്ത കിരീടമുള്ള , സാത്ത ാന്റെ സഭാഗൃഹത്ത ിൽ പെട്ട ിരുന്ന ഒരു മതവിഭാഗക്ക ാരുടെ തലയോട്ട ികൾ പിളർത്ത ിക്കെ ാണ്ട ിരുന്ന ു."
>
> "ഇവർ സംശയമില്ലാതെ ഒരു വിഭാഗം സന്യാസിമാരായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വിഭാഗം. മുഹമ്മദീയരുടെ ആയുധങ്ങൾ ഇവർക്കെതിരെയായിരുന്നു തിരിയിക്കപ്പെട്ടത്. അവരുടെ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര ഇല്ലാത്തവരെന്നു അവരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ, ഉദ്ദേശപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും, ഒരു പ്രത്യേക യോജ്യതയുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു; കാരണം സത്യശബ്ബത്ത് നീക്കിക്കളഞ്ഞ് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു കൃത്രിമം സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ മുദ്ര അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ആ സഭ. കൂടാതെ, അബൂബക്കർ തന്റെ അനുയായികളോടു ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു കല്പിച്ച ആ വ്യക്തികൾ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര കൈവശംവെച്ചവരായിരുന്നു എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധമായും ദൈവജനത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയവരായിരുന്നു എന്നും, പ്രവചനത്തിൽനിന്നോ ചരിത്രത്തിൽനിന്നോ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവർ ആരായിരുന്നു എന്നും, എന്തു കാരണത്താൽ അവർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു എന്നും, ഗിബ്ബന്റെ അപര്യാപ്തമായ സാക്ഷ്യം ഞങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നില്ല; അതറിവാൻ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു മാർഗവും ഇല്ല. എങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളവരിൽ ആരും ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്നും, അതേസമയം അതു വ്യക്തമായി ഇല്ലാത്ത മറ്റൊരു വർഗ്ഗം വാളിനിരയായി എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ട എല്ലാ കാരണങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്; അങ്ങനെ പ്രവചനത്തിലെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി നിറവേറുന്നു." യുറിയാ സ്മിത്ത്, ഡാനിയേൽ ആൻഡ് റെവലേഷൻ, 500–502.

മുഹമ്മദിന്റെ മരണത്തിന് ശേഷം അബൂബക്കർ മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികളെ ഖിലാഫത്തായി ഏകീകരിച്ചു; അതുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും വ്യത്യസ്തമായ ചരിത്രപുരുഷന്മാരായിരുന്നാലും, ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അവർ ആദ്യത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ ഇസ്ലാമിക സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആദ്യത്തെ കഷ്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ചരിത്രപുരുഷൻ മുഹമ്മദാണ്.

രണ്ട ാമത്തെ കഷ്ട തയുടെ ചരി്ര തത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ, മുഹമ്മ ദ് രണ്ട ാമൻ 1453-ൽ കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിൾ കീഴടക്ക ി. 1449-ൽ, ഇസ്ല ാമിനെ ്ര പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന നാല് ദൂതന്മ ാർ അഴിച്ച ുവിടപ്പെ ട്ട ു. ഒന്ന ാമത്തെ കഷ്ട തയുടെ ആരംഭവും അവസാനവും യഥാ്ര കമം ഒന്ന ാമനും രണ്ട ാമനും ആയ മുഹമ്മ ദ് മുഖാന്ത രം അടയാളപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. ്ര പവാചകപരമാ ഒന്ന ാമത്തെ കഷ്ട തയുടെ ചരി്ര തത്ത ിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും

ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന ഒപ്പ ുമു്ര ദ വഹിക്ക ുന്ന ു.

രണ്ടാം കഷ്ടതയുടെ ആരംഭത്തിൽ നാല് ദൂതന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ഒരു കാലപ്രവചനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു; അവർ അന്നപ്പോൾ വിട്ടയക്കപ്പെട്ടതും തുടർന്ന് 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഇസ്ലാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. രണ്ടാം കഷ്ടതയുടെ ആരംഭം ഇസ്ലാം വിട്ടയക്കപ്പെട്ടതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിന്റെ അവസാനം ഇസ്ലാം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടതിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഒന്നാം കഷ്ടതക്കും രണ്ടാം കഷ്ടതക്കും അവയുടെ ആരംഭങ്ങളെ അവയുടെ അവസാനങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കൃത്യമായ പ്രവാചക സൂചകങ്ങൾ ഉണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ കെടുതിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി ആദ്യത്തെ രണ്ട് കെടുതികളെയും "വരി മേൽ വരി" എന്ന രീതിയിൽ പരസ്പരം മീതെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യ രണ്ട് സാക്ഷികളാൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന പ്രവാചകസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്ന്, ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന ഒപ്പോടെ ആരംഭവും അവസാനവും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട കാലഘട്ടത്തെ അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ്. അവർക്കൊരു ദ്വിതീയ ഒപ്പും ഉണ്ട്; കാരണം ആദ്യ കെടുതിയുടെ ആരംഭം ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മുദ്രവെക്കലിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ കെടുതിയുടെ അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മുദ്രവെക്കലിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇസ്ലാം അപ്രതീക്ഷിതമായും അനായാസമായി വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നിലെ ഭൂമിമൃഗത്തെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാം അയ്യോ വന്നു; അങ്ങനെ മുദ്രവെയ്പ്പിന്റെ കാലഘട്ടം ആരംഭിച്ചു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെയ്പ്പ് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു; ആ വിശ്വാസത്യാഗത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി ദേശീയ വിശ്വാസത്യാഗത്തിന് പിന്നാലെ ദേശീയ നാശം വരുന്നു. ജാതീയ റോമിനെയും പാപ്പായുടെ റോമിനെയും സംബന്ധിച്ച മുൻചായലിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ദേശീയ നാശം ദൈവത്തിന്റെ കാഹളന്യായവിധികളാൽ നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നു. ആ മൂന്ന് അയ്യോകളും കാഹളങ്ങളുമാണ്. മൂന്നാം അയ്യോയിലെ ഇസ്ലാം, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവെയ്പ്പിന്റെ കാലഘട്ടം അവസാനിക്കുന്ന ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമസമയത്ത്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ വീണ്ടും അപ്രതീക്ഷിതമായും അനായാസമായും പ്രഹരിക്കും. ആ കാലഘട്ടം ആദ്യ അയ്യോയുടെ ആരംഭഘട്ടത്താലും, രണ്ടാം അയ്യോയുടെ അവസാനഘട്ടത്താലും മുൻചായലായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടരുന്നതാണ്.

ഈജിപ്ത്യ യായ ഹാഗർ അ്രബാഹാമിന്ന ു്രപസവിച്ച മകനെ സാറാ
പരിഹസിക്ക ുന്ന തു കണ്ട ു. അതുകൊണ്ട ു അവൾ അ്രബാഹാമിനോടു
പറഞ്ഞ ു: "ഈ ദാസിയെയും അവളുടെ മകനെയും പുറത്ത ാക്ക ുക; ഈ
ദാസിയുടെ മകൻ എന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്ക ിനോടുകൂടെ
അവകാശിയായിരിക്ക യില്ല ." ഈ കാര്യ ം തന്റെ മകനെക്ക ുറിച്ച ു
അ്രബാഹാമിന്ന ു അത്യ ന്ത ം ദുഃഖകരമായി തോന്ന ി. എന്ന ാൽ ദൈവം
അ്രബാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെ യ ്തതു: "ആ ബാലനെക്ക ുറിച്ച ും നിന്റെ
ദാസിയെക്ക ുറിച്ച ും നിന്റെ ദൃഷ്ട ിയിൽ അതു ദുഃഖകരമായി
തോന്ന രുതു; സാറാ നിന്നേ ാടു പറഞ്ഞ തൊക്കെ യും അവളുടെ വാക്ക ു
കേൾക്ക ുക; യിസ്ഹാക്ക ിലൂടെയാകും നിനക്ക ു സന്ത തി എന്ന ു
വിളിക്ക പ്പെ ടുക. ദാസിയുടെ മകനെയും ഞാൻ ഒരു ജാതിയാക്ക ും;
അവനും നിന്റെ സന്ത തിയാകകൊണ്ട ു തന്നേ ." അ്രബാഹാം
അതിരാവിലെ എഴുന്നേ റ്റ ു അപ്പ വും ഒരു തുരുത്ത ി വെള്ള വും എടുത്ത
ഹാഗറിന്ന ു കൊടുത്ത ു; അതു അവളുടെ തോളിൽ വെച്ച ു, കുട്ട ിയെയും
ഏല ്പിച്ച ു അവളെ അയച്ച ു വിട്ട ു. അവൾ പുറപ്പെ ട്ട ു ബേർ-ശേബയുടെ
മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞ ുനടന്ന ു. തുരുത്ത ിയിലെ വെള്ള ം തീർന്ന പ്പേ
അവൾ കുട്ട ിയെ ഒരു കുറ്റ ിച്ചെ ടിയുടെ കീഴിൽ ഇട്ട ു. പിന്നെ അവൾ
പോയി, ഒരു വില്ലെ റിയാവുന്ന ദൂരം മാറി അവന്ന ു എതിർവശമായി
ഇരുന്ന ു; അവൾ പറഞ്ഞ തു: "കുട്ട ിയുടെ മരണം ഞാൻ
കാണേണ്ട ിവരരുതേ." ഇങ്ങ നെ അവൾ അവന്ന ു എതിർവശമായി
ഇരുന്ന ു ഉറക്കെ കരഞ്ഞ ു. ദൈവം ബാലന്റെ നിലവിളി കേട്ട ു;
ദൈവദൂതൻ ആകാശത്ത ുനിന്ന ു ഹാഗറിനെ വിളിച്ച ു അവളോടു
പറഞ്ഞ ു: "ഹാഗരേ, നിനക്ക ു എന്ത ു സംഭവിച്ച ു? ഭയപ്പെ ടരുതു; ബാലൻ
ഇരിക്ക ുന്ന സ്ഥ ലത്ത ുവെച്ച ു ദൈവം അവന്റെ നിലവിളി
കേട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. എഴുന്നേ റ്റ ് ബാലനെ ഉയർത്ത ി നിന്റെ കയ്യ ിൽ പിടിക
ഞാൻ അവനെ മഹാജാതിയാക്ക ും." അപ്പേ ാൾ ദൈവം അവളുടെ കണ്ണ ു
തുറന്ന ു; അവൾ ഒരു ജലക്ക ിണർ കണ്ട ു. അവൾ ചെന്ന ു തുരുത്ത ിയിൽ
വെള്ള ം നിറച്ച ു ബാലന്ന ു കുടിപ്പ ിച്ച ു. ദൈവം ബാലനോടുകൂടെ
ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; അവൻ വളർന്ന ു, മരുഭൂമിയിൽ പാർത്ത ു,
വില്ല ാളിയായിത്ത ീർന്ന ു. ഉല ്പത്ത ി 21:9–20.